

Dobre, pokračujeme.
„Buď tichý pred Pánom
a čakaj na neho trpezlivo;
nerob si starosti z tých,
čo prosperujú svojim
spôsobom a z tých,
čo robia zlé skutky.“
Kráľ Dávid nám teda
pripomína, že by sme
mali byť tichí pred Pánom.
Čo to znamená?
Ako byť tichý
pred Pánom?
Väčšinou vám ľudia povedia:
„Chod' sa modliť!“
A modli sa čím hlasnejšie,
tým lepšie,
akoby bol Pán hluchý,
akoby bol hluchý
a nepočul vás,
musíte ísť
a modliť sa veľmi hlasno.
Väčšinou sa ľudia modlia
hlasno, však?
To je jedna vec.
Alebo aj my sa niekedy
môžeme modliť hlasno,
aby sme počuli svoje
modlitby. Aj to je istý
druh oddanosti.
Ale tu nám
kráľ Dávid hovorí:
„Buď tichý pred Pánom
a čakaj na neho trpezlivo;
To je veľmi čudné!
Vie niekto, čo to znamená?
Meditovať.
Len tam sedieť a čakať,
kým Pán príde.
A nehovoriť príliš veľa.
Nemusíte sa dokonca ani
modliť, o nič žiadať.
Samozrejme,
žiadajte, ak chcete,
ale nemali by ste.
Je Boh hluchý, že
musíme hovoriť tak hlasno?
Je Boh slepý, že nevidí
vašu situáciu? (Nie.)
Je Boh neinteligentný,

že Mu musíte
toľko vysvetľovať?
Rozumiete? (Áno.)
Preto podľa tejto rady
od kráľa Dávida,
buďte tichí a trpezliví,
čakajte trpezlivo.
My sedíme dlhé hodiny, nie?
To znamená byť tichý,
to znamená trpezlivo čakať.
Vidíte?
Možno v tom čase
nemali slovo „meditácia“,
ale je to to isté.
Kvôli čomu inému
by ste boli tichí a trpezliví?
Ako, kde?
Ako by sme to mali urobiť,
ak nie sedieť, rozjímať
a čakať, však? Áno.
Takže keď sedíte v meditácii
spôsobom,
ako som vás naučila,
len buďte trpezliví,
len tam sed'ete, dobre?
Áno, sed'eme tak dlho,
ako môžeme, a len myslíme
na Pána, to je všetko. Čakáme
na Neho, to je všetko. To
znamená, pamätáme na Neho
a len tam sedíme a čakáme.
Tak ako to robíme,
ale nie je to tak, že každý
dokáže len sedieť
a čakať takto, samozrejme.
My máme účel, však?
A vieme, ako sedieť
a aj ako čakať.
Takže „nerob si starosti
z tých, čo prosperujú svojim
spôsobom a z tých,
čo robia zlé skutky.“
Toto je jasné, však?
Ak vidíme niekoho,
kto veľmi prosperuje,
hoci robí zlé skutky,
netrápme sa kvôli nim.
Neporovnávajme,
nest'ážujme sa Pánovi,
hovoriac: „Ó Pane,

som tvoj oddaný,
milujem ťa.
Modlím sa k tebe každý deň.
Chodím do kostola
každú nedeľu.
Ale pozri,
čo si Ty urobil pre mňa?
Nedal si mi nič.
Ale sused,
ktorý je taký zlý,
tak často robí zlé skutky
a Ty ho necháš prosperovať.“
Vidíte?
Takže kráľ Dávid nám
hovorí, aby sme sa
nezožierali týmito situáciami,
a len čakali na Pána.
Pretože spomeňte si,
v inej časti Biblie sa píše:
„Nezhromažďujte svoje
poklady na Zemi, kde ich
moľ a hrdza ničia
ale sústreďte sa
na poklady v Nebi,
kde budú večné.“
O to ide.
Vidíte, väčšina ľudí
si myslí, že ak je Pán
milujúci a láskavý, potom
im musí dať peniaze,
musí im dať veľký dom,
musí im dať aspoň
veľkú meditačnú halu
– ľutujem.
Tu nemáte
veľkú meditačnú halu.
Tiež je mi to ľúto
ale je to tak, ako to je,
takže máme toto.
Lepšie než nič.
Nikdy to nebude dost' veľké,
v žiadnom prípade. Však?
Áno. Preto sme veľmi
šťastní, že sedíme spoločne
v takej malej miestnosti.
Lepšie než veľká miestnosť
a v nej nikto. Áno.
V mnohých prípadoch
sú niekde veľké chrámy,
veľké kostoly

ale nikto nie je v nich. Je to dobré, my sme tu šťastní. Som skutočne šťastná. Skutočne si neželám nič, ale myslela som, že je to škoda, že niekde je veľký priestor a nikto v ňom. Ak by sme ho mali my, bolo by to pre vás dobré. Viac priestoru, viete. Každý môže sedieť na jednom štvorcovom metri. Jeden kilometer štvorcový namiesto pár centimetrov, na ktorých sedíte. Ale viete čo? Tu je to veľmi dobré. Spôsob ako meditujete, je to tesnejšie, lepšie. Takže aspoň keď sa Pán pozerá dole z Neba, vidí: „Páni, oni sedia veľmi vzpriamene!“ Vyzerá to tak. Takže aspoň je to takto, nespadnete a udržíte sa vzpriamene. V zen budhizme, ak sedíte vzpriamene po celý čas, znamená to, že ste fantastický praktikujúci. Takže na každej situácii je niečo dobré. Preto vám gratulujem. Ste na správnom mieste. A váš dom je tiež väčší, takže je v poriadku sedieť niekedy stiesnene. Preto vám niekedy ľudia povedia: „Sedieť stiesnene“, však? A tu sedíte stiesnene, nie? Takže čo ešte nám tu kráľ Dávid hovorí? Povedal: „Prestaň sa hnevať a zanechaj zlosť, nerozčuľuj sa, to vedie len k zlému.

Všetci ničomníci budú zničení, lež tí, čo dúfajú v Pána, stanú sa dedičmi zeme.“ Zdedili ste nejakú zem? Sediac takto, tak ďaleko, taký dlhý čas? Áno, zdedili, máte tu meditačnú halu. Veľmi špeciálnu. Nikde inde nenájdete takú meditačnú halu, myslím si, pretože všade inde majú veľký chrám, veľkú zem, veľkú halu, všetko. Takže vy ste zdedili nejakú zem tu, nie? Je malá, ale je to vaša zem. Je to váš domov. Vlastne on nemyslí zem v materiálnom zmysle, však? Myslel čo? Nebo. Áno, Nebo, Zasľúbená Zem. Zasľúbená Zem nie je nejaký štvorcový meter niekde tu. Ale Zasľúbená Zem je v Nebi. Ako povedal Ježiš: „Moje Kráľovstvo nie je na Zemi. Moje Kráľovstvo je...“ Kde? V Nebi. Pretože jeho žiaci chceli, aby sa stal kráľom Židov, spomínate si? Povedal: „Moje Kráľovstvo nie je tu.“ Nemohol sa starať menej či bude alebo nebude kráľom alebo zobrákom a pod. Ako by sa staral? Však? Nikto sa nestará. Keď je taký osvietený, nestaral by sa o žiadne kráľovstvo.

Dokonca aj Šákjamuni Budha, keď chcel nájsť pravdu, zanechal svoje kráľovstvo, však? Áno. Už vôbec nehovoriac o tom prísť a chcieť získať iné kráľovstvo po osvietení – to je nemožné. Žiaden osvietený Majster si nikdy neželá kráľovstvo, pokiaľ to nie je pre nejaký účel, ktorý musí urobiť, pre dobro ostatných, alebo je to osud, že to ten Majster musí urobiť. Potom to musia urobiť. Pamätáte na kráľa Rámu? Príbeh o kráľovi Rámovi? Očakávalo sa, že bude kráľom. Bol korunným princom, ale čo sa stalo potom? Kvôli nejakým zlým klebetám, nejakým zlým rečiam zo žiarlivosti a závisti ho jeho otec vyhnal do exilu do inej krajiny, veľmi, veľmi ďaleko. A on šťastne odišiel. Nestaral sa o kráľovstvo. Keby mal zdediť kráľovstvo a stať sa kráľom, potom v poriadku, prijal by to a robil by svoju povinnosť. Ak by mu ale kráľovstvo bolo zobraté, bol by šťastný a bez zodpovednosti. Takže bol šťastný a odišiel. A potom neskôr, keď bolo jeho meno očistené, a mohol sa vrátiť späť a stať sa znovu kráľom, aj to bolo pre neho v poriadku. Rozumiete mi? V žiadnom z tých prípadov

nemal žiadnu nechut', napr.:
„Chcem toto, nechcem toto.“
Možno to nechceme
ale stále to robíme.
Nemáme radi nejaké veci –
nechceme toto,
nechceme tamto –
my všetci máme veci, ktoré
chceme a ktoré nechceme,
pretože sme stále
v tejto ľudskej sfére
a niektoré veci máme radi
a niektoré veci nemáme radi.
Kráľ Dávid nám ale hovoril,
že by sme si nemali robiť
starosti v žiadnej situácii
na tomto svete a mali by sme
ju jednoducho prijať.
To ale neznamená,
že sami seba nekontrolujeme.
Všade kam ideme,
mali by sme byť
disciplinovaným človekom
a mali by sme
usporiadaným spôsobom
priniest' radosť a šťastie
všetkým ostatným
a nespôsobovať problémy,
nebyť pre ostatných
bremenom, všade kam ideme.
Teraz pokračujeme ďalej.
„Ešte chvíľku
a už nebude hriešnika;
budeš hľadať jeho miesto,
a nenájdeš.
Tichí však zdedia zem
a budú žiť v šťastí
a prosperite.“
Musel tam byť niekto,
kto prišiel ku kráľovi
Dávidovi a sťažoval sa mu
na svoju nešťastnú situáciu,
alebo že ich nepriateľ
premohol
a ten čo koná zlé skutky,
prosperuje.
A ten čo robí dobré skutky
a je cnostný a dobrý,
nemá žiadnu odmenu.
Možno to bolo tak.

Preto im kráľ Dávid povedal:
„Buďte trpezliví.
„Ešte chvíľku
a už nebude hriešnikov.“
Niekedy sa zdá,
že ta chvíľka je príliš dlho,
však?
A my sme netrpezliví, nie?
Pozná to niekto z vás?
Pozná niekto z vás
túto situáciu?
Že ste čakali a cítili,
že je to príliš dlho?
Áno.
Ale on povedal:
„Tichí však zdedia zem.“
Kto je tichý?
Prečo tichí zdedia zem?
Tichý znamená pokorný.
Kráľ Dávid nám tu hovorí:
„Počkajte malú chvíľu
a nepriateľov
už viac nebude.“
Zlých ľudí,
ktorí vám robia problémy,
prenasledujú vás,
robia vám problémy –
už ich viac nebude.
Počkajte chvíľku.
Niekedy chvíľka
trvá tak dlho,
ale stále musíte čakať
a budete odmenení.
To je to, čo povedal.
Dobre, niekedy čakáme
a zdá sa to ako večnosť.
Niekedy by sme dokonca
mohli čakať celý život,
ale prečo nie?
Tento život nie je skutočne
taký dôležitý,
je prchavý
a je to aj tak len ilúzia.
Takže aj keď
čakáme celý život,
máme čakať.
Máme večnosť,
takže by sme sa nikdy nemali
snažiť oplácať skazenosť
skazenosťou.

Ak nám ľudia robia zle,
nemali by sme im to oplácať.
V každom prípade povedal:
„Tichí však zdedia zem
a budú žiť v šťastí
a prosperite.“
Tú zem už poznáme,
je to možno Nebo.
Mohla by to byť aj zem,
ktorú máme tu,
mysliac majetok,
mysliac niečo,
čo chceme.
A on povedal:
„Buďte trpezliví,
ak ste spravodliví,
zdedíte ju.“
Budete ju mať.
A potom budete dokonca
žiť v hojnosti.
Nemuselo by to vždy
byť v tomto živote.
Ale niekedy
to je v tomto živote, však?
Niekedy vidíme,
že k nám odmena prichádza
veľmi rýchlo.
Nie je vždy peňažná,
alebo to nie je vždy
prosperita, nie sú to vždy
materiálne veci,
ale my vieme, že existuje
oveľa viac odmien,
mnoho odmien, ktoré sú
ešte lepšie než tie materiálne.
A my všetci to vieme.
Praktikujúci Metódou
Quan Yin to vedia.
Ale či chceme alebo nie,
stále pokračujeme
a robíme všetko,
čo máme robiť
pre dobro ostatných
alebo jednoducho
pre naplnenie osudu.
Teraz pokračujme.